

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1990

Vyhlásené: 29. 3. 199 Časová verzia predpisu účinná od: 01.06.1990 do: 31.12.1997

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

89

ZÁKON

z 28. marca 1990,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 35/1965 Zb. o literárnych,
vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon)**

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedomých a umeleckých dielach (autorský zákon) sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 za slovom „rozvoj“ záver vety znie: „... literárnej, vedomkej a umeleckej tvorby.“.
2. V § 2 ods. 1 sa na konci dopĺňa nová veta tohto znenia: „Za predmet ochrany sa považujú aj programy počítačov, pokiaľ spĺňajú pojmové znaky diel podľa tohto zákona.“.
3. V § 6 prvej vete sa slovo „vytvoreného“ nahrádza slovom „vyjadreného“.
4. § 13 znie:

„§ 13

(1) Pri každom použití diela patrí autorovi, s výnimkami uvedenými v § 15, autorská odmena. Výška tejto odmeny sa spravuje podľa hodnoty diela a jeho významu pre spoločnosť.

(2) Autori diel, ktoré možno vzhľadom na ich povahu rozmnožovať pre vlastnú osobnú potrebu [§ 15 ods. 2 písm. a)] na podklade

a) rozhlasového alebo televízneho vysielania alebo

b) zvukovej, obrazovej alebo zvukovo-obrazovej snímky vyrobenej jej výrobcom (§ 45) prenesením pomocou technického zariadenia na nenahrané nosiče záznamu majú právo na odmenu voči výrobcom takých nosičov, prípadne ich dovozcom, ako aj voči tým, ktorí snímky, ktoré môžu na vyhotovenie rozmnoženiny slúžiť, verejne požičiavajú. Právo na odmenu možno uplatňovať iba spoločne s obdobnými právami uvedenými v § 39 ods. 1, § 45 ods. 4 a § 46 ods. 3, a to len prostredníctvom organizácií uvedených v § 44. Právo na odmenu neprislúcha, pokiaľ ide o nenahrané nosiče záznamov na vývoz alebo pre prevádzkové potreby organizácie.

(3) Sadzby autorských odmien za použitie diela a spôsob ich platenia, ako aj rozdelenie odmeny uvedenej v odseku 2 medzi jednotlivé skupiny oprávnených subjektov môže upraviť Ministerstvo kultúry Českej republiky a Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo kultúry“) všeobecne záväzným právnym predpisom.“.

5. V § 14 ods. 2, § 18, § 22 ods. 1 a 4, § 39 ods. 2 a § 44 ods. 2 sa vypúšťajú slová „školsťva a“.

6. § 15 ods. 2 písm. a) sa dopĺňa slovami „ustanovenie § 13 ods. 2 tým nie je dotknuté“.
7. V § 15 ods 2 písm. h) sa vypúšťa slovo „socialistickú“ a za bodkočiarkou slovo „socialistickej“.
8. § 15 ods. 2 sa dopĺňa písmenami j) a k), ktoré znejú:
„j) zhotoví rozmnoženinu rozobraného vydania diela pre potrebu verejnej knižnice na dokumentačné účely a na účely vedeckého výskumu;
k) rozmnoží vydané dielo osobitnou technikou pre potreby nevidomých.“.
9. V § 15 sa za odsek 3 pripája nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Oprávnený vlastník rozmnoženiny počítačového programu nie je povinný získať autorovo privolenie na vyhotovenie rozmnoženiny alebo úpravy takého programu, ak potrebuje túto rozmnoženinu alebo úpravu pre vlastnú prevádzku počítača, pre ktorý bol tento program získaný, na archívne účely, prípadne na nahradenie oprávnene získanej rozmnoženiny, ktorá sa stratila, zničila alebo inak znehodnotila; za vyhotovenie takej rozmnoženiny nie je ani povinnosť poskytnúť autorovi osobitnú odmenu.“.
10. Doterajší text § 16 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa novými odsekmi 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) Za súčasť bezdrôtového rozhlasového alebo televízneho vysielania sa považuje súčasný, úplný a nezmenený prenos takého vysielania po drôte alebo iným spôsobom uskutočnený tou istou organizáciou. Umožnenie príjmu rozhlasového alebo televízneho vysielania na prijímačoch obyvateľov toho istého domu, prípadne domov bezprostredne súvisiacich pomocou anténových zariadení (tzv. spoločné televízne antény) sa za osobitné použitie nepovažuje.

(3) Organizácie oprávnené na verejné oznamovanie diel po drôte alebo iným spôsobom môžu prenášať diela tvoriace súčasť rozhlasového alebo televízneho programu vysielaného inou organizáciou, sú však povinné uviesť autora, dielo a poskytnúť autorovi odmenu za každý prenos.“.
11. § 17 znie:

„§ 17

(1) Zamestnávateľ môže používať na plnenie úloh patriacich do predmetu jeho činnosti vedecké alebo umelecké dielo vytvorené jeho pracovníkom na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru bez ďalšieho autorovho privolenia.

(2) Zamestnávateľ, do ktorého predmetu činnosti patrí vydávať alebo inak uverejňovať diela, môže vydať alebo inak uverejniť dielo svojho pracovníka vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru len s privolením autora. Ak mu autor odopiera udeliť privolenie bez závažných dôvodov, môže sa zamestnávateľ domáhať tohto privolenia na súde.

(3) Autor diela, ktoré bolo vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru k zamestnávateľovi, môže udeliť privolenie na vydanie alebo iné uverejnenie diela len s jeho súhlasom. Ak mu zamestnávateľ odopiera udeliť súhlas bez závažného dôvodu, môže sa autor domáhať tohto súhlasu na súde.

(4) Podrobnejšie podmienky použitia diela vytvoreného na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru k zamestnávateľovi upravuje zmluva. Ak táto zmluva neurčuje inak, je zamestnávateľ oprávnený požadovať, aby mu autor z prijatej autorskej odmeny primerane prispel na náhradu nákladov, ktoré na vytvorenie diela vynaložil.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 platia obdobne pre diela vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z členského pomeru k organizácii.“.